

हिरण्यवर्णमित्यादि श्रीसूक्तम् ॥ रात्री व्यस्य-
दायतोत्यादि रात्रिसूक्तम् ॥ १०।१२७।१॥ * ॥
आतून इन्द्र क्षुमन्तमित्यादि गणेशसूक्तम् ॥ ८।
७०।१॥ * ॥ इयमददाद्रभसम् इत्यादि सरस्वती-
सूक्तम् ॥ ६।६१।१॥ * ॥ अतो देवा अवनन्तु न
इत्यादि विष्णुसूक्तम् ॥ १।२२।१६॥ * ॥ मेदिनी
देवीत्यादि भूसूक्तम् ॥ * ॥ आदित्यानामित्यादि-
आदित्यसूक्तम् ॥ ७।५।१।१॥ * ॥ त्वं सोम इत्यादि
सोमसूक्तम् ॥ १।८।१॥ * ॥ इत्यादि ऋग्वेदस्य सूक्त-
सहस्रम् । यथा । सहस्रमेकं सूक्तानामित्यादि
चरणव्यूहः ॥ यजुर्वेदस्य विश्वेशमित्यादि
कुमारसूक्तम् । सोमाय पिबतमे इत्यादि पिब-
सूक्तम् । पवमानं स्वर्जनं इत्यादि पावमानौ-
सूक्तम् । इत्यादि वेदप्रसिद्धम् ॥ तथा,—
“जप्यानि सूक्तानि तथैव चेपा-
मनुक्रमेणापि यथास्वरूपम् ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

अपि च ।
“सन्दर्शनार्थमस्याया नदीपुञ्जिनसंस्थितः ।
स च वैश्वस्तपस्तेपे देवोसूक्तं परं जपन् ॥”
इति माकण्डेयपुराणे देवोमाहात्म्यम् ॥
सूक्ताः स्त्रीः (युष्टु उक्तं कथनं यस्याः १) शारिका ।
यथा, त्रिकाण्डशेषे ।
“सूक्ता मदनशलाका चित्राचौ शारिकाव-
चण्डा च ॥”
सूक्ष्मं, स्त्री, (सूच्यते इति । सूच पेशुन्ये +
“सूचेः स्मृन् ।” उणा० ४।१७६। इति
स्मृन् ।) केतवम् । अध्यात्मम् । इति मेदिनी ॥
(यथा, भागवते । ३।८।१४ ।
“तस्यार्थसूक्ष्माभिनिविष्टदृष्टे-
रन्तर्गतोऽर्थो रजसा तनीयान् ॥”)
अलङ्कारविशेषः । यथा,—
“सूक्ष्मं पराशयाभिज्ञे त्वरसाकृतचेष्टितम् ।
मयि पश्यति सा कैशैः सोमन्तमणिमावृणोत् ॥
इति चन्द्रालोकः ॥
सूक्ष्मः, पुं, (सूच् + स्मृन् ।) कतकवृक्षः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अणुः । अल्पे, त्रि ।
इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते । १।
२१३।१५ ।
“न तस्याः सूक्ष्ममप्यस्ति यज्ञावे रूपसम्पदा ।
नियुक्ता यत्र वा दृष्टिर्न सज्जति निरीक्षताम् ॥”)
तत्पर्यायः ।
“अल्पे स्तोके क्षुद्रसूक्ष्मं क्षुद्रकक्षं कथं तनु ।
दधं खुल्लं खुल्लकक्षं स्त्रियां मात्रा वृटौ कणा ।
पुमान्गुलं लेशः कणोऽपि च निगद्यते ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
सूक्ष्मकणफला, स्त्री, सूक्ष्मं कणञ्च फलं यस्याः ।)
मध्यमजम्बुवृक्षः । इति रत्नमाला ॥
सूक्ष्मतण्डुलः, पुं, (सूक्ष्मं तण्डुलं बीजं यस्य ।)
खसूखसः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मतण्डुला, स्त्री, (सूक्ष्मं तण्डुलं बीजं यस्याः ।)
पिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥

सूक्ष्मदर्शी, [न] त्रि, (सूक्ष्मं पश्यतीति । दृश् +
णिनिः ।) अतिशयबुद्धिमान् । तत्पर्यायः ।
कुशाग्रोयमतिः २ तत्कालधौः ३ प्रत्युत्पन्नमतिः
४ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते ।
१३।१४।२३ ।
“न विदुर्यस्य भवनमादित्याः सूक्ष्मदर्शिनः ।
स कथं नरमाचक्षुः शक्यो ज्ञातुं सतां गतिः ॥”)
सूक्ष्मदारु, स्त्री, (सूक्ष्मं दारु ।) तनुकाष्ठम् । तत्प-
र्यायः । कलिञ्जः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सूक्ष्मपत्रः, पुं, (सूक्ष्माणि पत्राणि यस्य ।) धान्य-
कम् । वनजौरकः । देवसर्पः । लघुवदरः ।
सूरपर्णम् । वनवर्चरी । लोहितेक्षुः । कुङ्कु-
टद्रुः । इति राजनिर्घण्टः । यथा,
“वावलः स्वर्णपुष्पश्च सूक्ष्मपत्रश्च कण्टकः ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
सूक्ष्मपत्रिका, स्त्री, (सूक्ष्माणि पत्राणि यस्याः ।
ततः कन् । टापि अत इत्त्वम् ।) शतपुष्पा ।
शतावरी । लघुब्राह्मी । क्षुद्रोपोदकी । दुरा-
लभा । आकाशमांसो । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मपर्णा, स्त्री, (सूक्ष्मं पर्णमस्याः ।) जीर्ण-
फल्गु । डोडो । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मपर्णी, स्त्री, (सूक्ष्मं पर्णमस्याः ।) डीष् ।
रामदूतीवृक्षः । यथा,—
“रामदूती पर्वपुष्पो विशल्या नागदन्तिका ।
काण्डलो सूक्ष्मपर्णी च भरण्याह्वा फणिज्-
भका ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
सूक्ष्मपिप्पली, स्त्री, (सूक्ष्मा पिप्पली ।) वन-
पिप्पली । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मपुष्पी, स्त्री, यवतिक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मफलः, पुं, (सूक्ष्मं फलमस्य ।) भूकर्बुदारः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मफला, स्त्री, (सूक्ष्मं फलमस्याः ।) भूस्थाम-
लकी । इति रत्नमाला ॥
सूक्ष्मबदरी, स्त्री, (सूक्ष्मा बदरी ।) भूबदरी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मबीजः, पुं, (सूक्ष्मं बीजं यस्य ।) खसूखसः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मभूतं, स्त्री, (सूक्ष्मं भूतम् ।) अपञ्चीकृता-
काशादिभूतम् । इति वेदान्तसारः ॥
सूक्ष्ममक्षिका, पुं, (सूक्ष्मा मक्षिका तददाक्षति-
रस्यस्येति । अच् ।) मशकः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
सूक्ष्ममूला, स्त्री, (सूक्ष्मं मूलं यस्याः ।) जयन्ती ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मवल्ली, स्त्री, (सूक्ष्मा वल्ली ।) ताम्रवल्ली ।
जतुका । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मवस्त्रं, स्त्री, (सूक्ष्मं वस्त्रम् ।) अक्षवसनम् ।
सरु कापड इति भाषा । यथा । उपमीगोऽपि
न सूक्ष्मवस्त्रपरिधानादिना । इति दायभागः ॥
सूक्ष्मशरीराणि, स्त्री, (सूक्ष्माणि शरीराणि ।)
ज्ञानेन्द्रियपञ्चकं कर्मेन्द्रियपञ्चकं वायुपञ्चकं

बुद्धिमनसौ चेति सप्तदशावयवानि । इति
वेदान्तसारः ॥
सूक्ष्मशर्करा, स्त्री, (सूक्ष्मा शर्करैव ।) बालुका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मशाखः, पुं, (सूक्ष्मा शाखा यस्य ।) जाल-
वर्वरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मशालिः, पुं, (सूक्ष्मः शालिः ।) अणुधान्य-
विशेषः । तत्पर्यायः । सूचिशालिः २ पाव-
शालिः ३ सूचकः ४ । अस्य गुणाः । सूक्ष्मधुर-
त्वम् । लघुत्वम् । पित्तासदृशनाशित्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मषट्चरणः, पुं, (सूक्ष्माणि षट्चरणानि
यस्य ।) पद्मयूकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मा, स्त्री, (सूक्ष्म + टाप् ।) युधिका । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ क्षुद्रैला । कर्णो । बालुका ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
सूक्ष्मैला, स्त्री, (सूक्ष्मा एला ।) क्षुद्रैला । गुज-
राटो एलाचि इति भाषा । तत्पर्यायः ।
वयस्या २ तीक्ष्णगन्धा ३ त्रपुटो ४ वृष्टिः ५ ।
इति रत्नमाला ॥
सूचः, क पेशुन्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त
चुरा० पर० सक० सेट् ।) दीर्घा । अस-
सूचत् कथां लोकः कथितवान् इत्यर्थः । इति
रमःनाथः । पेशुन्यमन्तर्दोह इत्येके । इति
दुर्गादासः ॥
सूचः, पुं, (सूच्यति चरणी इति । सिव + “सिवेष्टे-
रु च ।” उणा० ४।८३ । इति चट् । टेरु-
त्वञ्च ।) कुशाङ्कुरः । इति कैचित् ॥
सूचकः, त्रि, (सूचयतीति । सूचपेशुन्ये + खलु ।)
पिशुनः । इत्यमरः । ३।१।४७ ॥ (यथा, मनुः ।
४।७१ ।
“लोष्टमर्ही लणच्छेदो नखखादौ च यो नरः ।
स विनाशं व्रजत्याश सूचकोऽशुचिरेव च ॥”)
अस्य विवरणं कर्णेजपशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ (सूचन-
कर्ता । यथा महाभारते । १।१३६।२७ ।
“हारदेशात् समुद्भूतो माहात्मबलसूचकः ।
वज्रनिष्पेषसदृशः शशुवे भुजनिस्त्रनः ॥”)
सूचकः, पुं, (सूच्यत्यनेनेति । सिव + “सिवेष्टे-
रु च ।” उणा० ४।८३ । इति चट् । टेरुत्वञ्च ।
ततः स्वार्थे कन् ।) सौवनद्रव्यम् । (सूचय-
तीति । सूच + खलु ।) बोधकः । कुङ्कुरः ।
विडालः । काकः । इति मेदिनी । के, १६८ ॥
पिशुनः । बुद्धः । सिद्धः । पिशाचः । इति
शब्दरत्नावली ॥ सूचधारः । कथकः । इति
हेमचन्द्रः ॥ सूक्ष्मशालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सूचनं, स्त्री, (सूच + ल्युट् ।) गन्धनम् । इत्यमरः ।
३।३।११४ ॥ ज्ञापनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
(यथा, कथासरित्सागरे । १५।१४८ ।
“भङ्गिसूचनविधौ विशारदो
नारदो मुनिरदर्शनं ययौ ॥
सूचना, स्त्री, (सूच + णिच् + युच् । टाप् ।)
व्यधनम् । दृष्टिः । मन्थनम् । अभिनयः । इति ।